

Grupy a reprezentace 2

Zpracováno na základě poznámek J. Mareše a s jejich využitím

wiki-skripta

Podgrupy - proč ?

Pro studium vlastností a struktur grup je potřeba je rozdělit na "nedělitelné" grupy a podívat se jakým způsobem jsou z nich tyto grupy složeny.

Je to vlastně komplikovaná analogie rozkladu čísla na prvočinitele. Těmito prvočiniteli jsou grupy speciálního typu.

(Matematikům to trvalo 100 let, než v roce 1980 našli všechny tyto grupy)

A způsoby jejich skládání do složitějších celků se řeší dodnes.

*Neprázdná podmnožina H grupy G , tj. $\emptyset \neq H \subset G$, je **podgrupa** grupy G (značíme $H \leq G$), pokud je grupou vůči násobení v G . (Tedy obsahuje jednotku z G a je uzavřená vůči násobení prvků z H a vůči jejich inverzi.)*

Example

- Množina $\{E, A\}$ je podgrupou v D_6 ($A^2 = E$, $A^{-1} = A$).
- Rotace kolem pevné osy je podgrupou v $SU(2)$
- Koplexní čísla jsou podgrupou v kvaternionech
- jakákoliv permutace generuje podgrupu v symetrické grupě

Věta pro zjednodušení důkazu podgrup

Theorem

Podnožina $\emptyset \neq H \subset G$ je podgrupa $\Leftrightarrow (\forall x, y \in H)(xy^{-1} \in H)$.

Důkaz.

Implikace \Rightarrow plyne přímo z definice podgrupy.

Dokážeme opačnou implikaci \Leftarrow , tj. že H je grupa.

Z definice je H neprázdná, a tedy můžeme vzít $g \in H$.

Pokud nyní položíme $x = g$ a $y = g$, máme $gg^{-1} \in H$, tedy H obsahuje jednotku. Dále tedy volíme $x = 1$ a $y = g$ a dostáváme $1g^{-1} \in H$, tedy H obsahuje inverzi g .

Nakonec pro libovolné prvky $f, g \in G$ volíme $x = f$ a $y = g^{-1}$, dostáváme $f(g^{-1})^{-1} \in H$, tedy H obsahuje součin fg . □

Pro konečnou podgrupu $H \leq G$ platí $(\forall x \in H)(|x| < \infty)$.

Bud' $\emptyset \neq A \subset G$ libovolná podmnožina.

Definujeme **centralizátor** množiny A v G jako: $C_G(A) = \{g \in G \mid gag^{-1} = a \text{ pro } \forall a \in A\}$.

Jelikož $(gag^{-1} = a) \Leftrightarrow (ga = ag)$, je centralizátor množiny A množina všech prvků z G , které komutují se všemi prvky z A .

Nebo se dá říct, že jsou to všechny prvky $g \in G$, které po působení na každý prvek z A "akcí" $(gag^{-1} = a)$ ponechá tento prvek na místě.

Theorem

Množina $C_G(A)$ je podgrupa v G .

Důkaz.

Víme, že $C_G(A)$ je neprázdná, $e \in C_G(A)$ ($eae^{-1} = a$).
Dále mějme $x \in C_G(A)$. Pak pro $\forall a \in A$ platí:

$$\begin{aligned}x^{-1} | \quad xax^{-1} = a \quad | x \\ a = x^{-1}ax,\end{aligned}$$

tedy $x^{-1} \in C_G(A)$.

Pro dva prvky $x, y \in C_G(A)$ pak máme:

$$(xy)a(xy)^{-1} = x(yay^{-1})x^{-1} = xax^{-1} = a,$$

a tedy centralizátor je uzavřený i vůči násobení. □

Definujeme

centrum grupy G je množina $Z(G) = \{g \in G \mid gfg^{-1} = f \text{ pro } \forall f \in G\}$.

Platí, že $Z(G) = C_G(G)$, tedy je to množina prvků G , které komutují se všemi ostatními. Jako speciální případ předchozí věty platí, že je podgrupou $Z(G) \leq G$.

Centrum je centralizátor celé grupy

Pro $A \subset G$ a $g \in G$ zavádíme značení: $gA = \{ga \mid a \in A\}$. Obdobně pro Ag , a tedy konkrétně $gAg^{-1} = \{gag^{-1} \mid a \in A\}$.

Bud' $\emptyset \neq A \subset G$. Definujeme **normalizátor** A v G jako: $N_G(A) = \{g \in G \mid gAg^{-1} = A\}$.

Normalizátor se od centralizátoru liší tím, že může prvky A zpermutovat (množina A se tím nezmění). Grupové vlastnosti $N_G(A)$ se ukáží podobně jako u $C_G(A)$. Tady je opět A libovolná množina. Později zavedeme

normální podgrupu, kterých může být v grupě mnoho. Jsou to takové **podgrupy**, které normalizuje celá grupa.

Corollary

Platí, že $C_G(A) \leq N_G(A) \leq G$.

Důkaz.

$N_G(A) \leq G$: Použijeme značení z předchozího.

- 1 $N_G(A) \neq \emptyset$, protože $e \in N_G(A)$.
- 2 Nechť $x, y \in N_G(A)$, tj. $xAx^{-1} = A$ a $yAy^{-1} = A$. Pak platí $(xy)A(xy)^{-1} = x \underbrace{(yAy^{-1})}_A x^{-1} = xAx^{-1} = A$. (Asociativita platí z

vlastností grupového násobení v G .) To ale znamená, že $(xy) \in N_G(A)$.

- 3 Nechť $x \in N_G(A)$. Pak zřejmě platí $xAx^{-1} = A \rightarrow x^{-1}Ax = A$, tj. $x^{-1} \in N_G(A)$, čímž je $N_G(A) \leq G$ dokázáno.

$C_G(A) \leq G$ již bylo dokázáno a $C_G(A) \leq N_G(A)$ je pak zřejmé z definice podgrupy. □

Grupu nazýváme **cyklická**, pokud je generována jen jedním prvkem a a značíme $H = \langle a \rangle = \{a^n \mid n \in \mathbb{Z}, a^0 = e\}$.

U končných grup je jednotkový prvek vždy nějakou nenulovou mocninou generátoru.

Cyklická grupa má $\text{rank}=1$. Může být generována i různými prvky -např. \mathbb{Z}_p

Cyklická grupa je vždy abelovská (komutativní).

Theorem

Dvě cyklické grupy $\langle x \rangle$ a $\langle \xi \rangle$ stejného řádu jsou isomorfní.

Důkaz.

Pro konečné grupy máme izomorfismus: $\varphi(x) = \xi, \varphi(x^n) = \xi^n$

Pro nekonečnou grupu $\langle x \rangle$: $\varphi : G \rightarrow \mathbb{Z}$

$$\varphi(e) = 0, \varphi(x) = 1, \varphi(x^n) = n, n \in \mathbb{N},$$

Theorem

Pro grupu $G = \langle x \rangle$ platí $|G| = |x|$.

Důkaz.

- 1 Pro $|x| = \infty$ jsou všechny prvky x^α různé pro $\forall \alpha \in \mathbb{N}$, tedy jich je nekonečně mnoho.
- 2 Necht' $|x| = n$. Platí $(\forall \alpha \in \mathbb{Z})(\alpha = kn + m)$, pro nějaké $n \in \mathbb{Z}$ a $(m \in \mathbb{Z}^+)(m \leq n)$. Potom $s^\alpha = x^{kn}x^m = ex^m$. Máme tedy právě n prvků v G .

Největší společný dělitel čísel n a m značíme $\gcd(n, m)$.

Mějme grupu $G = \langle x \rangle$. Potom platí:

- 1) Pokud $x^n = 1$ a $x^m = 1$, ($m, n \in \mathbb{Z} \setminus \{0\}$), potom $x^d = 1$, kde $d = \gcd(m, n)$
- 2) Navíc pokud $x^m = 1$, pak $|x|$ dělí m .

Důkaz:

1)

$d = mr + ns$ - Euclidův algoritmus

$$x^d = x^{mr+ns} = x^{mr} x^{ns} = 1$$

2)

$x^m = 1$, necht' $|x| = n$. Pak necht' $d = \gcd(m, n)$ a $x^d = 1$, d je menší rovno než n , n je řád -nejmenší takové číslo $\Rightarrow d = n$ a $d|m$. Symbol $|$ znamená první číslo dělí druhé

Theorem

Mějme grupu $G = \langle x \rangle$. Potom platí:

- 1 $|G| = \infty \Rightarrow |x^\alpha| = \infty$ a navíc $(x^\alpha \neq x^\beta)(\forall \alpha, \beta \in \mathbb{Z} \setminus \{0\})$,
- 2 $|G| = n \Rightarrow |x^\alpha| = \frac{n}{\gcd(n, \alpha)}$ pro $\alpha \in \mathbb{Z} \setminus \{0\}$.

Důkaz.

1) Sporem

$|G| = \infty$ znamená, že $|x| = \infty$. Necht' $(\exists n \in \mathbb{N})$ tak, že $|x^\alpha| = n$, tj. $((x^\alpha)^n = x^{n\alpha} = e)$ - spor. Dále necht' $x^\alpha = x^\beta$. Potom $x^{\alpha-\beta} = x^0 = 1$ (tedy $|x| = \alpha - \beta$), což je též spor. □

Pokud je $n\alpha$ záporné, $-n\alpha$ je kladné číslo - řád prvku.

Důkaz.

2) Víme tedy, že $|x| = n$. Označme si $d = \gcd(n, \alpha)$. Musí existovat celá čísla c a d taková, že $\alpha = cd$ a $n = bd$, $\gcd(b, c) = 1$. Platí:

$$(x^\alpha)^b = x^{\alpha b} = x^{dcb} = x^{nc} = e.$$

Nyní ukážeme sporem, že $b \in \mathbb{N}$ je nejmenší takové číslo: Necht' $|x^\alpha| \mid b$ (dělí b). Potom

$$\exists k < b, x^{\alpha k} = e, n \mid ak, db \mid dck, b \mid ck.$$

Ale protože $\gcd(b, c) = 1$, b musí dělit k a to je spor.
(Doporučuji si to vyzkoušet na konkrétních číslech, třeba $n = 4$ a $\alpha = 6$.)

Theorem

Nechť $H < x >$, potom

- 1 $|x| = \infty \Rightarrow \{H = \langle x^\alpha \rangle \Leftrightarrow \alpha = \pm 1\}$
- 2 $|x| = n < \infty \Rightarrow \{H = \langle x^\alpha \rangle \Leftrightarrow \gcd(\alpha, n) = 1\}$
- 3 *Každá podgrupa grupy $\langle x \rangle$ je cyklická.*

Podgrupy generované podmnožinou grupy

Máme-li nějakou podmnožinu M prvků z grupy, potom můžeme definovat podgrupu generovanou touto podmnožinou - pozor pro nekomutativní grupy. Je to minimální podgrupa, který obsahuje všechny prvky z M . Snadno se ukáže, že průnik podgrup je opět podgrupa - např. napřed pro dvě a potom indukcí.

$$K = G \cap H.$$

Pro $\forall x, y \in K$ platí $xy^{-1} \in K$. Vše leží v G i H .

*Podgrupa **generovaná podmnožinou** $M \subset G$ je nejmenší podgrupa G obsahující všechny prvky M . Tedy*

$$\langle M \rangle = \bigcap_{\substack{H_i \leq G \\ M \subset H_i}} H_i.$$

Pro konečný počet prvků $A = \{a_1, a_2, \dots, a_k\}$ píšeme:

$$\langle A \rangle = \langle a_1, a_2, \dots, a_k \rangle .$$

Nechť $\bar{A} = \{a_{i_1}^{\epsilon_{i_1}} a_{i_2}^{\epsilon_{i_2}} a_{i_3}^{\epsilon_{i_3}} a_{i_4}^{\epsilon_{i_4}} \dots, \epsilon_{i_1} = \pm 1, k \in \mathbb{N} \cup \{0\}\}$ a $\bar{A} = 1$ pro $A = \emptyset$,
potom

$$\bar{A} = \langle A \rangle, A \subseteq G.$$

Grafy grup - svazy podgrup

Nyní zavedeme relaci uspořádání, abychom mohli zavést svazy podgrup a kreslit tzv. Hasseho diagramy. (binární relace)

*Relaci \preceq na množině M nazýváme **částečné uspořádání**, pokud platí:*

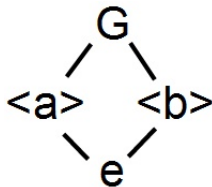
- 1 reflexivita: $(\forall x \in M)(x \preceq x)$,
- 2 tranzitivita: $(\forall x, y, z \in M)(x \preceq y \wedge y \preceq z \rightarrow x \preceq z)$,
- 3 slabá antisymetrie: $(\forall x, y \in M)(x \preceq y \wedge y \preceq x \rightarrow x = y)$.

Example

Mějme libovolnou množinu A a její potenční množinu $\mathcal{P}(A) = 2^A$.
Zavedeme uspořádání $(\forall M, N \in 2^A)(M \preceq N \Leftrightarrow M \subset N)$.

Example

Grupa $G = \{e, a, b \mid a^2 = e, b^2 = e\}$ má podgrupy $\{e\}$, $\langle a \rangle$, $\langle b \rangle$ a G .
Můžeme zavést uspořádání pomocí relace "být podgrupou", tedy způsobem: $G_1 \preceq G_2 \Leftrightarrow G_1 \leq G_2$.

Obrázek: Uspořádání na $G = \{e, a, b \mid a^2 = e, b^2 = e\}$ podle relace „být podgrupou“.

Bud' $\{M, \preceq\}$ množina s částečným uspořádáním a $A \subset M$ její podmnožina. Prvek $x \in M$ nazveme

- ***horní závora** množiny A , pokud $(\forall a \in A)(a \preceq x)$,*
- ***dolní závora** množiny A , pokud $(\forall a \in A)(x \preceq a)$,*
- ***supremum** množiny A ($x = \sup_{\preceq} A$), je-li x nejmenší prvek množiny horních závor A ,*
- ***infimum** množiny A ($x = \inf_{\preceq} A$), je-li x největší prvek množiny dolních závor A .*

Bud' $\{M, \preceq\}$ množina s částečným uspořádáním. Pak $\forall x, y \in M$ definujeme operace

- **spojení** $x \vee y = \sup_{\preceq} \{x, y\}$.
- **průsek** $x \wedge y = \inf_{\preceq} \{x, y\}$,

Neplést spojení a průsek (\vee, \wedge) s operacemi sjednocení a průnik (\cup, \cap).

Definice:

Bud' $\{M, \preceq\}$ množina s částečným uspořádáním a operacemi \wedge, \vee . Potom $\{M, \wedge, \vee\}$ nazýváme **svaz**, pokud $(\forall x, y \in M)((x \vee y \in M)$ a zároveň $(x \wedge y \in M)$).

Example

Nechť je relace uspořádání $a \preceq b$ vlastnost, že a dělí b , potom $\{4, 6, 8\}$ není svaz - $\sup = 24$, $\inf = 2$. Zatímco $\{2, 4, 6, 8, 24\}$ s daným uspořádáním svaz je.

Svaz $\{M, \wedge, \vee\}$ nazýváme **modulární**, pokud $(\forall a, b, c \in M)((a \preceq c) \Rightarrow a \wedge (b \vee c) = (a \wedge b) \vee c)$.

Konstrukce **Haseova diagramu** konečné grupy G přes podgrupy:

- Najdeme všechny podgrupy G a seřadíme je podle jejich řádu. Grupu G umístíme nejvýše a grupu 1 nejniže. Zbytek podgrup rozmístíme podle jejich řádu a čarami spojíme všechny grupy A a B , pro něž $A \leq B$ a neexistuje podgrupa C , pro kterou $C < B$ (vlastní podgrupa) a zároveň $A < C$. (Tedy spojujeme jen „nejbližší“ podgrupy.)
- Mezi každými dvěma podgrupami $A \leq B$ existuje spojnice, ale může vést přes celý řetězec podgrup a těchto spojníc může být i více. Příklad je na obrázku.

